

LA ENSEÑANZA PÚBLICA

La enseñanza pública no se limita a permitir el acceso a la educación de la parte de la sociedad más precaria, siempre económicamente hablando. La enseñanza pública es un conglomerado de **derechos** y facilidades hacia la juventud para su formación y su posterior contribución a la socialización de los bienes y servicios de la sociedad. Para ello la educación pública ha de ser **solidaria, integradora y de calidad**. Pero desechemos lo anteriormente dicho por abstracto y general de la cuestión. Todo ese conglomerado de facilidades que engloban la educación pública ha de ser tal, ha de ser un conglomerado público donde no prive la competencia, donde no existan clases y traten a la juventud como un todo, como un **potencial** que necesita una chispa para explotar. Una pregunta que podría resumir toda esta introducción sería la siguiente: **¿Si los jóvenes somos el futuro, por qué nos ponen tantas trabas?** Podríamos enumerar unos principios básicos dentro de unos servicios públicos que toda universidad necesitaría o englobaría:

- **Abaratamiento del servicio público de transporte** para el estudiante
- **Precios populares para el servicio de cafetería en su oferta de menús** (ni que decir que este servicio sea parte de la universidad y no una empresa privada que se aprovecha de la situación existente)
- Mayor inversión para una enseñanza de calidad: Más profesores docentes, grupos reducidos en clase, **equipamientos, material docente**, organización interdepartamental,...
- **Ampliación del abanico de carreras dentro de las Comunidades Autónomas**

para que el estudiante no tenga que desplazarse para completar su formación

- **Residencias públicas bajo la regencia de los Campus Universitarios** con alquileres de precios reducidos para acoger estudiantes ERASMUS y estudiantes de fuera de la región donde se imparte el curso universitario

- **Supresión de la "categoría (prestigio)" de las universidades**. El curso universitario ha de implicar un título universitario independientemente de la Escuela universitaria donde se halla impartido dicha formación. Por lo tanto, a carreras iguales temarios unificados e iguales.

- **Acceso de empresas públicas en la enseñanza. Cursos de formación remuneradas, bolsa de trabajo, PFC,...**

- **Centro neurálgico del desarrollo científico y tecnológico del país**

- **Normalización lingüística**. La lengua ha de ser un elemento de unión y no un obstáculo.

Después de este pequeño compendio de principios básicos de toda universidad nos quedaría el estudio particular de cada una de las universidades. No nos engañemos, aquí entramos todos y nos incumbe a todos los estudiantes de Ingeniería Industrial porque quien mejor que nosotros sabemos los **problemas, deficiencias y soluciones a tales problemas** que nos afectan. No nos llaméis utópicos despectivamente, recordad que:

**El progreso es la
realización de la Utopía**

el fullonero

4

d'un tros de full escrit amb mala bava, en va sortir ell

Tanatopràxia*

Una de les obsessions de la nostra societat és aparentar. Voler semblar allò que no som. Quants homes i dones es sotmeten a l'any a operacions de cirurgia estètica per semblar més joves??. Quantes famílies es compren cotxes cars, que amb prou feines poden pagar, per fer-se grans davant dels amics?? Quantes coses es fan per no reconèixer la veritat d'un mateix??

L'escola no està exempta d'aquest antic pecat humà. Ara ja no es poden penjar cartells al passadís de vidre d'entrada perquè "dóna mala imatge". És perquè sembla que hi ha estudiants que fan coses?? És perquè la nostra escola s'avergonyeix de que comuniquem les coses amb "simples cartells de paper" enlloc de cartells electrònics??. Sembla que sí. Per això ara disposem d'una magnífica pantalla a l'entrada que t'informa de tot a l'instant, incloent del número de peu de l'entranyable Teresina. Fantàstic, així doncs ara ja s'han acabat els paperots que desprestigen la nostra escola. Una escola totalment digna de no penjar-hi papers perquè ja pengen les plaques de guix dels sostres. Però és clar, això no ho veuen "les visites" de la gent important que ve a la nostra escola. Ells es queden al Hall amb la megapantalla, la sala d'actes, l'aula capella i els sofàs de pell del despatx del director.

Això és el que compta. Si hi ha laboratoris a les catacumbes dignes de pel·lícula de por, aules mal climatitzades, passadissos d'estudi, servei anxovat de fotocòpies, un bar on no es pot parlar de soroll que hi ha... a ningú li importa. L'escola està bé, i si no mireu el plafó informatiu que és molt més elegant que els papers dibuixats a mà.

Donant-hi voltes he vist clar què és el que es vol. Es vol maquillar les parets malaltes de mort d'aquesta escola i que tots somriguem quan baixem al laboratori de fluids i veiem que l'han pintat. Fantàstic!! El que estan fent és maquillar un mort. Mantenir-lo perquè no es descomposi, que no faci pudor. L'ofici de maquillar cadàvers té nom, o almenys això em va dir un bon amic, es diu tanatopràxia. Ara ja ho sabeu.

Per acabar, animar un cop més a l'equip directiu (cada cop amb menys fe) a recuperar la il·lusió de la gent per una nova escola de tots. Més enllà d'un nou plafó informatiu i d'un nou decret dels seus. Més enllà de la tanatopràxia.

* La Tanatopràxia, es el conjunt de tècniques practicades en un cadàver per aconseguir l'aturada, temporal o definitiva, del procés de descomposició. Així com les operacions de tanatoplàstia, que tenen la finalitat de donar un aspecte vital i no traumàtic de la mort.

EL FULLON VERBENERU A LA SALA S'ACTES

La universitat on estudiem, la pública i de tots, és poblada en àmplia majoria per estudiants. Aquest apel·latiu, molt encertat doncs el que fem en gran mesura és estudiar, no limita les nostres motivacions per la resta de coneixements, expressions artístiques, activitats vitals, disciplines més enllà de l'enginyeria i/o al voltant d'ella..

Ans al contrari ¡! És a la uni on la sang bull, fan i desfan accions, iniciatives de tota mena, a nivell personal i col·lectiu/associatiu.

El sorgiment de col·lectius, a la nostra escola és, en gairebé tots els casos (gairebé...) fruit de la necessitat d'expressió, d'ànim inequívocament constructiu i participatiu, d'organització comunal i autogestionada (en certa manera). I sense ànim de lucre, per amor a l'art, amb tota la bona voluntat i algunes que d'altres sudoracions i maldecaps.

Així, gràcies a personatges (no només estudiants) interessats en portar a terme projectes tan dispars com acostar l'astronomia, el teatre, el cinema, la fotografia, l'esport, els prismes o els sacs, la política crítica, la cooperació,... gràcies també a la participació dels altres companys, s'aconsegueix entre tots dotar la gran H i rodalies de vida més enllà dels estudis científic-tècnics, vida humana: relacions cooperatives lliures del materialisme imperant, deixant enrere absurdes competicions o rivalitats, obrint ulls crítics davant la crua realitat. És molt curru, per descomptat; però ens omple i fa feliços.

Doncs bé, moltes de les activitats que es duen a terme requereixen d'un espai determinat, aquest i no aquell és la sala d'actes. Òbviament, són moltes les sol·licituds d'ús d'aquest espai per totes les condicions que reuneix, les quals la fan apte per a tantes activitats i indispensable per a ocasions de grans convocatòries, per al grup de teatre en moltes obres i per al Cineclub Enginyers en totes les projeccions de cinema. Així, la gestió d'aquest bé universitari és cabdal, cal planificar a horitzó de quadrimestre.

Seria de sentit comú afirmar que, si s'ha sol·licitat la sala d'actes (o qualsevol espai) amb

prou antelació com per a trobar una data disponible, i tenint en compte la indispensabilitat de l'espai per a l'activitat programada, l'event en qüestió en podrà fer ús peti qui peti. Aquest seria l'exemple de tracte igualitari entre tota la comunitat en convivència dins l'H. Sembla ser que la cúpula directiva de la nostra gran escola, se salta a la torera, es passa pel forru l'igualitarisme i s'apropia de l'última paraula, fent gala d'una prepotència i d'un autoritarisme que no estem disposats a tolerar.

El fet que acaba per retratar la poca consideració que tenen, els dirigents de l'escola, per l'associacionisme autòcton és l'ocupació il·legítima de l'espai de convivència, trepitjant i escorçant tot d'una i sense miraments dues projeccions de cinema que s'havien anunciat allà pels mesos de setembre.

No és un agressió nova aquesta, l'han practicat sistemàticament des de molts anys enllà i sembla que tinguin coll avall la malentesa "propietat" dels espais escolars. La raó per la que ara se'ns desposseeix de la sala d'actes unilateralment, sense fer gaire soroll i "por lo bajini", és un acte operístic en conxorxa amb el Liceu. L'esnobisme aristocràtic de l'òpera!! De fet tant se val el que sigui, aquest ja seria un debat de segon plat; és la gestió opaca, és l'actitud tan poc responsable i menys sensible envers els esforços dedicats la que sens dubte no quedarà sense resposta.

Exigim, les associacions en bloc i tothom que s'adhereixi a títol personal, que es respecti l'equilibri (en virtut de l'igualtarisme de totes les persones que convivim) i s'emplaci la retransmissió operística a l'aula capella o es busqui un racó a la tan demandada sala d'actes en una data que resti desocupada.

En cas de negativa o mutis per part de direcció, s'anuncien actes de protesta per part dels damnificats; a fi efecte de construir un organigrama sa, just i amable.

**¿? associació armada,
associació respectada ¿?
No, gràcies!!**

Comunicat de les associacions a la direcció de l'Escola

Des de les associacions fem una petició a la direcció de l'Escola perquè es respectin les reserves fetes a la Sala d'Actes. **No entenem la prioritat que tenen els actes de l'Escola, davant possibles actes de les associacions.** Demanem respecte cap al nostres actes i el nostre esforç. Demanem la no suspensió de dites reserves amb un marge de temps inferior a 3 setmanes.

A més, aquesta demanda es fonamenta en el fet que associacions com Cine-Club i Grup de Teatre només poden fer les seves activitats a l'esmentada Sala d'Actes.

Demanem coherència en les reserves de dita sala per part de l'Escola. Aquest quadrimestre s'ha donat el cas que el Cine-Club i el Grup de Teatre **no** han pogut efectuar reserves **durant la Franja Cultural** davant l'ocupació d'aquesta **per part de l'Escola, amb activitats que no requereixen un espai característic.**

Atentament,

Associacions de l'ETSEIB

GRUP DE TEATRE, CINE-CLUB, SENSE FUMS, ACME,BEST, IAESTE, ESF, SEC, CYGNUS, DELEGACIÓ ESTUDIANTS, CLUB ESPORTIU, CEB I CEPC.

[SabiEsQUè?]

el fullonero és una éina oberta a tothom que desitgi fer una crítica constructiva sobre qualsevol aspecte de la vida a l'Escola.

des de l'1 de novembre no es pot entrar en tota l'ETSEIB, a l'únic lloc on això es compleix amb cert rigor és al hall.

dimecres 19 hi ha eleccions al claustre. informa't i vota!

Quan entres als ordinadors de l'etseib, tens un espai de 5Mb en la unitat P: com a usuari registrat.

qualsevol estudiant té dret a utilitzar la sala d'actes, prèvia reserva a ordenació d'estudis

[la viñeta]